

Svietime vo svojom okolí?

V poslednom čase vnímam okolo seba zvláštne napätie. Ľudia v mojej blízkosti sa akosi málo smejú, sú zamračení, smutní. V diskusiách doma aj v práci prevláda často kritika, negatívne emócie. Akoby sme už ráno videli slnko zapadať.

Pri čítaní Biblie ma oslovil verš z listu Kolosanom 3,8: „Teraz však aj vy zhoďte zo seba všetko: hnev, rozhorčenie, zlobu, rúhanie, necudné reči zo svojich úst.“ Je zaujímavé, že rozhorčenie je na jednej úrovni s hnevom, zlobou, rúhaním, necudnými rečami. Vnímam, že rozhorčovanie vytvára doslova hustú atmosféru. Rozčuľujeme sa nad všetkým od počasia, cez prácu až po vzťahy s blízkymi.

V rozhovore so sestrou Beátkou Kanianskou ma zaujalo, aký krásny kontrast vnímala na dvoch koncertoch, ktoré

navštívila tesne za sebou. Prvý bol koncert Andreja Šebana, kde celková atmosféra na javisku aj v hľadisku bola až depresívna, bez nádeje, temná, pohanská. O dva dni sa vybrali viacerí z nášho zboru na koncert Piotra Rubika. Prežili dve hodiny nádhernej hudby pretkanej veršami z Biblie. Stretli sa tu kresťania z celého Slovenska a vyjadrili svoju radosť v Pánovi. Nálada aj po odchode z koncertu bola plná nádeje, radosti a novej sily do ďalších dní.

Preto buďme radostní kresťania, ako nám to až šestnásťkrát pripomína apoštol Pavol v liste Filipanom. „Ustavične sa radujte v Pánovi. Opakujem: Radujte sa!“ (Filipanom 4,4) Poslúchnime teda a radujme sa v Pánovi, presvetlíme svoje okolie!

Beátka a Zuzka

Zo stretnutia staršovstva (január - február 2017)

Rozšírenie staršovstva – V tomto roku sme rozšírili staršovstvo o Petra Kozára a Tracyho Lesana. Vedú nás k tomu dva dôvody: zvyšovanie dôveryhodnosti staršovstva a nedostatočná pastoračná starostlivosť. Uvedomujeme si, že je lepšie, keď staršovstvo pri rozhodovaní berie do úvahy viac uhlov pohľadu. Dvaja starší sú minimálnou biblickou požiadavkou – je lepšie, keď ich je viac a sú rôzni. Považujeme rôznorodosť za Boží dar pre Cirkev, Boží spôsob ako vyvažovať naše slabiny. Takisto si vďaka anketu uvedomujeme, že pastoračná starostlivosť je slabou stránkou nášho zboru – viacerí túžia po osobnejších kontaktoch i návštevách. Veríme, že rozšírenie staršovstva nám pomôže reagovať aj na tieto potreby zboru. Peter aj Tracy spĺňajú biblické požiadavky na starších a obaja súhlasili s tým, že sú ochotní sa s nami podeliť o starostlivosť o naše spoločenstvo. Prosíme, pamätajte na nás na svojich modlitbách, pretože aj my sme nedokonalí ľudia a potrebujeme vašu podporu a Božiu milosť.

Organizačné členenie roka – Po viacerých skúsenostiach sme sa rozhodli, že je dobré rešpektovať prirodzený beh života v rámci roka. Dovolenkové obdobie v lete, ktoré potrebujeme na načerpanie síl, je prirodzeným medzníkom v roku. Ako prirodzený začiatok dlhodobějších aktivít sa potom javí najvhodnejší september a prirodzený koniec je na konci júna. Chceme využiť i dva veľké kresťanské sviatky v roku, Veľkú Noc a Vianoce, ako

prirodzené orientačné body v čase. Môžu nám slúžiť ako milníky i v našom duchovnom živote, podobne ako sviatky slúžili ľudu Starej zmluvy. Zároveň sú obdobím, ktoré aj bežní ľudia vnímajú ako kresťanské – môžeme to využiť pri ich oslovovaní. Veríme, že nám to pomôže lepšie plánovať a využiť čas, ktorý nám Pán Boh zveril.

Na čo sa zamerať v kázňach – Chceme podporovať rozvoj duchovného života a pomáhať každému členovi nášho spoločenstva v hľadaní svojho osobného vzťahu k Bohu. Naším presvedčením je, že najväčším bohatstvom Cirkvi nie sú budovy, programy či aktivity, ale ľudia, z ktorých je vytvorená. O nás, ľuďoch, je napísané: Cirkev, ktorú si Pán Ježiš získal za cenu svojej vlastnej krvi (Sk 20,28b). Doteraz sme sa viac zameriavali na to, čo je vidno – praktický život služby. Teraz sa zameriame na to, čo robí ľudí Božími ľuďmi – na našu novú identitu, ktorú nám Boh daroval cez dielo a osobu Pána Ježiša Krista, na Boží charakter, ktorý sa odráža v každom jeho synovi a dcére. Budeme sa viac zaoberať životmi Božích ľudí zapísanými v Božom slove a tým, čo ich vnútorne premieňalo – ich stretnutiami s Bohom. Veríme, že keď Pán Boh mení naše srdcia, zmení to i náš spôsob života – našim cieľom bude stále viac život pre Božiu slávu.

Oliver Vyhnanek

Naši oslávenci

04.01. Iveta Bartošiková
08.01. Noel Vyhnanek
10.01. Monika Kozárová
13.01. Adam Kocmunda
14.01. Ferko Kocmunda
16.01. Elizabeth Lesan
16.01. Pavol Sliva
19.01. Tobiaš Vyhnanek
20.01. Máša Butrinová

Naši oslávenci

23.01. Juraj Abrman
03.02. Ľubka Vyhnaneková
03.02. Rebekah Lesan
04.02. Mirka Abrmanová
08.02. Timothy Lesan
11.02. Gusto Dunda
13.02. Ivka Útla ml.
24.02. Miriam Bézová

Kresťanský zbor v Bratislave - Rači, Pri Šajbách 1, 831 06 Bratislava
Redakcia: Peter Kozár, Ľubomír Vyhnanek, Oliver Vyhnanek, Alžbeta Čížová, Pavel Ondera, Daniela Kostlánová, Zuzana Pastorková, Nicole Kadašová. Vyšlo 1. januára, nasl. uzávierka 20. 02. 2017
Kontakt: zbor@kzrca.sk • www.kzrca.sk • príspevky č.ú. VÚB 3206759358/0200

Račianske listy

Január - Február 2017

Dvojmesačník Kresťanského zboru Bratislava - Rača

Slovo na tento čas

Žalm 91, 1-4 • *Kto býva v úkryte Najvyššieho, odpočívá v tône Všemohúceho, nech povie Hospodinovi: Moje útočisko a moja pevnosť je môj Boh, v ktorého dúfam. On ťa vyslobodí z osídla lovca a zo zhubného moru. Peruťou svojou ťa prikryje, útočisko nájdeš pod jeho krídlami, štítom a úkrytom je jeho vernosť.*

Krídla spásy

V uplynulých mesiacoch, keď celá Amerika žila voľbou prezidenta, som viackrát zachytil v kresťanských médiách „okrídlenú“ vetu Charlesa Colsona: „Spása neprilietá na Air Force One.“ (Na vysvetlenie: Air Force One je oficiálne služobné lietadlo amerického prezidenta. Charles Colson bol kedysi poradcom prezidenta Nixona a jedným z najtvrdších mužov washingtonskej administratívy. Bol odsúdený a uväznený za aktívnu účasť v afére Watergate. V tom čase sa obrátil v pokání ku Kristovi, ktorému odvtedy verne slúžil. Okrem iného založil kresťanskú organizáciu Väzenské spoločenstvo, ktorá pôsobí v mnohých krajinách sveta.)

V dnešnom nepokojnom svete je bezpečnosť jednou z najviac pocítovaných potrieb človeka. Moderný svet ponúka množstvo vymožeností: od bezpečnostných pásov a asistenčných systémov v aute cez alarmy v domoch, kamery na uliciach, výstražné systémy pred zemetraseniami, lekársku starostlivosť, až po ploty na hraniciach, políciu a armádu. Človek podnikne všetko, čo môže, aby sa cítil v bezpečí. Ale nikdy si nemôže byť istý...

Vlastne to nie je nič nové. Aj v staroveku ľudia hľadali zabezpečenie v opevnení palácov a miest a v politických alianciách. Pokušeniu pripisovať takým opatreniam nadmerný význam podliehal aj Boží ľud Starej zmluvy. Proroci ich veľakrát napomínali, aby sa nespoliehali na pomoc z Egypta alebo Asýrie, ale očakávali ju od Hospodina.

Aj dnes by sme sa mohli dohadovať, či je pre našu bezpečnosť lepšia tá alebo oná postava v úrade prezidenta, taká alebo onaká armáda v Európe, plot alebo múr na hranici. Chuck Colson ako politik a úradník takým veciam rozumel, ale pripomenul by nám, že spása neprilietí z Washingtonu, Bruselu alebo Moskvy.

Autor 91. žalmu sa naučil čakať pomoc od Hospodina. Nazýva ho svojím útočiskom, pevnosťou, štítom a úkrytom – ktovie, možno bol vojakom a dobre vedel, ako veľmi sú také bezpečnostné zariadenia potrebné. Má pre svojho Boha aj iný obraz – hovorí o jeho prikrývajúcej peruťi, o útočisku pod jeho krídlami. Je to dojemný obraz vtáčej matky ktorá vlastným telom kryje svoje mláďatá pred nebezpečenstvom, i keď tým riskuje svoj vlastný život.

Milióny veriacich ľudí našli útechu v týchto slovách v ťažkých časoch. Mnohí prežili zvláštne Božie vyslobodenie a utvrdili sa vo dôvere v Hospodina. Ale mnohí iní na druhej strane zažili

Lyska čierna (Fulica atra) pri ochrane mláďat nehľadí na svoj život. Foto pixabay.com

straty – majetku, zdravia, ba i života – a možno sa pýtali, kde boli tie krídla spásy... Možno aj my sa tak pýtame, keď zažijeme nejakú stratu alebo ohrozenie.

Po prvé, tieto slová neslobodno zneužívať na hazardovanie. K tomu nabádal pukušiteľ Pána Ježiša citovaním z tohto žalmu, a bol patrične umlčaný slovami: „Nebudeš pokúšať...“ Po druhé, tieto slová nie sú vyjadrené právnickým jazykom ako na poisťovnej zmluve; sú poetickým vyznaním človeka, ktorý zažil Božiu ochranu a zložil o nej pieseň. Keby obrátenie ku Kristovi automaticky garantovalo imunitu pred chorobou, zločinom alebo nehodou, koľkí by sa pridávali na stranu kresťanov zo zmiešaných pohnútok?

Po tretie, nás tieto slová privádzajú ku krížu. Pán Ježiš zaplakal nad Jeruzalemom, ktorý chcel zhromaždiť ako kvočka svoje kuriatka... ale nechceli. A vzápätí bol v tomto meste odsúdený a popravený – tie krídla boli pribité na hrubé drevo kríža. Na tretí deň však Boh ukázal najväčší zo svojich divov, vzkriesenie.

Nevieme, čo nás čaká v roku, ktorý sa nedávno začal. Svet okolo nás udivuje, láka, ponúka, ale aj ohrozuje. Ale my sa nebudeme báť. Božie krídla spásy zostanú rozprestreté nad nami, kým nebudeme v bezpečí ozajstného domova.

Peter Kozár

Pevne po úzkej ceste

Dušana som poznal viac ako 25 rokov. Vídavali sme sa na trhu, v obchode, neraz sme skončili pri jednom stole v miestnej krčme. Pochádzal zo Spišskej Novej Vsi, kde bola silná komunita tzv. luteránov (na Spiši žilo v roku 1869 až 35% Nemcov). Hrdo sa k nej hlásil pri každej príležitosti. V tom čase ja ako „veriaci - neveriaci“ katolík verzus on „veriaci - neveriaci“ luterán, sme otázky viery príliš neriešili. Stačilo nám, že veríme spoločnému Bohu, on po luteránsky a ja po katolícky.

Neskôr, keď sa Boh sklonil ku mne na zem, aby sa mi dal poznať, aby obrezal moje tvrdé srdce a ukázal mi, v kom je vlastne cesta k Nemu do večného života, bol Dušan jedným z prvých, za ktorými som bežal s Bibliou v ruke. Aké však bolo moje sklamanie, keď som začul tú istú pesničku o spoločnom Bohu. Nedalo mi to a tak popri vysvetľovaní jedinej úzkej cesty s jedinými dverami na konci, za ktorými stojí Pán Ježiš Kristus s otvorenou náručou, som sa začal zaujímať aj o všetky ostatné vieroučné smery.

Napriec kresťanským svetom sa vo všetkých cirkvách objavuje spoločný menovateľ Boh-Otec a Syn-Ježiš Kristus uznávaný ako Spasiteľ. Okrem týchto dvoch hlavných postáv existujú aj iné, viac či menej dôležité, sväté, glorifikované ale neochvejne zapracované do systému vierouky. V spojení s nimi ide ruka v ruke systém nariadení, úkonov, sviatostí, relikvií a praktík, ktoré už s osobou Spasiteľa nemajú takmer nič spoločné.

Pred časom ma trápila myšlienka, ktorá sa vynorila po smrti mojej starkej, ktorá bola úprimne veriaca katolíčka. Je spasená a je pri Pánovi? Často som ju vídaval doma, ako kľačí a modlí sa k porcelánovej Márii na stolčeku obloženom svätými obrázkami a čerstvými rezanými kvetmi. Odpoveď, ktorú som dostal od staršieho: „Záleží na tom, aký malá vzťah k Pánovi Ježišovi Kristovi“ ma nijako zvlášť neuspokojuje.

Dnes je v móde tolerancia a tá sa vkradla aj do postojov vedúcich cirkví. Všetci sme omylní, všetci sme hriešnici a všetci zlyhávame. To je neodiskutovateľný fakt a preto je istá miera tolerancie na mieste. Máme si navzájom svoje prestúpenia a hriechy vyznávať a samozrejme aj odpúšťať. Máme sa milovať navzájom tak, ako nás miluje Pán Ježiš Kristus, ba čo viac, máme milovať aj svojich nepriateľov. To je najvyšší prejav lásky a tolerancie. Ako je to však s toleranciou praktík viery a výkladu Písma?

Som presvedčený o tom, že ak podkopeme autoritu Božieho slova, celá naša viera sa zrúti ako domček z karát. Budeme ešte stále veriaci, ale veriaci falošnému učeniu. V knihe Lež Evoluce od Kena Hama sa píše: „Odstráňte Genesis a celé kresťanství se začne hroutit.“ Tak ako je Genesis základným kameňom viery, tak je ním aj Pán Ježiš Kristus. Nie nadarmo tu máme priame spojenie medzi Ním a prvým človekom z Genesis.

1 Korintským 15:22 Lebo jako v Adamovi všeci zomierajú, zrovna tak i v Kristovi všeci budú oživení.

1 Korintským 15:45 Tak je aj napísané: Prvý človek, Adam, stal sa živou dušou, posledný Adam oživujúcim duchom.

Pri posudzovaní výroku: „Všetci sa modlíme a veríme jednému a tomu istému Bohu“, si teda musím položiť pár základných otázok, aby som zistil, či je tento výrok pravdivý.

1. Ak je Boh Biblie spoločný pre všetky kresťanské denominácie, a tie sú vedené spoločným Duchom svätým, prečo je toľko rozdielov medzi nimi?

2. Ak je Boh Biblie jeden a ten istý pre všetkých a k jedným skrze Písmo je tolerantnejší ako k druhým, kde je Jeho spravodlivosť?

3. Boh je len jeden, ale učenia o ňom sú rôzne. Aký to má zmysel a kam to vedie?

4. Kto z toho má prospech, ak je človek odvádzaný od pohľadu na Ježiša Krista?

Pri úprimnom pohľade na tieto otázky musím prizvať na pomoc logiku. Ak by som chcel niekoho zviest z tej správnej cesty, musím ho presvedčiť, že tá cesta (ktorá vedie do zahynutia) je v skutočnosti cesta do spasenia. Jednoducho uviesť ho do omylu tak, aby bol presvedčený, že sa nemýli. To sa dá jedine tak, že zaobalím pravdu do plášte ľži, aby lož vyzerala ako pravda. Keďže bez kľúčových postáv to nejde, musí na scéne ostať spoločný menovateľ Boh-Otec a Syn-Ježiš Kristus. Moja lož spočíva v tom, že medzi človeka a hlavné postavy vložím čokoľvek tak, aby to viedlo k neposlušnosti voči Bohu a konečnej nedôvere k jedinej ceste a jedinej obeti Pána Ježiša. Tým dosiahnem, že človek bude pohrdáť obetou Syna Božieho, pretože sa ju bude snažiť doplniť vlastnými skutkami. Znegujem tak dostatočnosť obeti na kríži. A ako všetci vieme, bez tejto viery nie je možné dosiahnuť spásy.

Čo robiť ak natrafíme na takéto učenie? Ako sa zachovať, keď vidíme, že je niekto takto oklamán? Pomodlíme sa spolu s ním k nášmu spoločnému Bohu? Nepovieme mu pravdu, lebo tým by sme sa postavili do role sudcu?

Tolerancia voči klamstvu nie je prejavom lásky k blížnemu. Zaujatie pevného postoja a hlásanie jedinej cesty Pána Ježiša i s poukazom na omyly človeka, ku ktorému hovoríme ešte neznamená odsudzovanie. Práve naopak. Zlom je utvrdzovanie niekoho v klamstve, že je možná aj iná cesta než skrze obeť na kríži.

Je možné, aby aj my sme boli zvedení podobným klamstvom a dostali sa do role nespasených? Som presvedčený o tom, že u tých, ktorí sú znovuzrodení, už toto nehrozí. Čo však nastane, ak sa dáme zviest, že strata odmienu, ktoré sú pre veriacich pripravené.

Je tu však ešte jeden veľmi závažný dôvod, prečo by sme mali svoju vieru strážiť ako oko v hlave. **A tým je spasenie tých, ktorí ešte len prídu.** V hre je spása našich detí a ich potomkov. V hre je budúcnosť spoločenstva, ktoré ak sa nakazí, môže začať viesť hľadajúcich do záhuby a nie do spásy. Môže sa stať nástrojom v rukách satana, falošnou cestou a širokými dverami, za ktorými nestojí Pán Ježiš Kristus, ale horí neuhasiteľný oheň.

Dušan, môj priateľ luterán už nie je medzi nami, pred pol rokom odišiel. Kam? Netuším. Tak ako pri svojej starkej tak ani pri ňom neviem, kam napokon išiel. Starší mal pravdu. Záleží na vzťahu, aký máme s Pánom Ježišom. Na tomto by malo záležať nám osobne. Nie preto, aby o nás naši bratia a sestry mohli povedať, on je spasený. Ale preto, aby sme my sami mohli byť o tom presvedčení a svojou spásou si byť istí. Ak je náš vzťah s Ním pevný, živý, osobný a neustály, potom budeme skutočnou soľou zeme a svetlom sveta svietiacim na úzkej ceste spásy tak, aby aj iní mohli po nej vykročiť.

Pavel Ondera

Lod' nádeje

Sestra Nora Gyureová, ktorá v minulom roku chodila do nášho zboru je v súčasnosti na palube lode LOGOS HOPE, ktorá patrí misijnej organizácii Operation Mobilisation a práve sa nachádza v Karibiku. Prinášame v skrátenej a upravenej podobe jej prvú správu z nového pôsobiska.

Ahojte, tak konečne píšem. Vďaka za vašu podporu, je skvelé, že vás mám. Tu na lodi si to vážim ešte viac a veru mi chýbate.

Príprava

V Nemecku bolo dobre, i keď dlho. Bolo tam riadna zima, takže takmer všetci ochoreli a ja som do Trinidadu letela s horúčkou. Cesta aj s prestupmi trvala 25 hodín, tak som rada, že som prežila. Školenie pred nástupom na loď bolo v Tobagu a bolo dosť náročné. Spali sme 14 v jednej izbe, a v chatke boli ďalšie izby po 14. Všetko bolo počuť a vstávalo sa o 4:30. Navyše na izbe sme mali chrobáky všetkého druhu, tri netopiere a myši. A žiadny internet. Prvý týždeň sme sa učili o základoch bezpečnosti na lodi, simulovali sa situácie v prípade havárie (potopenie, požiar, vietor), prvá pomoc, vysielanie núdzových známení a pod. a vždy na druhy deň sme mali skúšky. Druhý týždeň sme sa učili, ako niesť evanjelium v iných kultúrnych podmienkach (rôzne spôsoby, cez divadlo, pantomímu, hry...) a tiež ako povedať svoje svedectvo za 3 minúty. Dobre sme sa spoznali – spolu 76 ľudí. No ukázali sa aj veľké rozdiely medzi kultúrami a ich navyknutými spôsobmi. Najviac sa mi páčil deň svedectiev, keď každý hovoril, ako ho našiel Pán. Je to úžasné, že z každého národa, jazyka, kontinentu Boh povoláva tých, ktorí Ho hľadajú.

Na lodi

13. februára sme konečne prišli na loď. Cestovali sme tri hodiny trajektom a keď sme ju videli, všetci sme sa nahrnuli von. Uvítanie bolo super: spravili nám vlajkový tunel, cez ktorý sme museli prebehnúť. Na lodi je 62 národností. Má 8 palúb, ja mam kajutu na 5. palube. Je to celkom rušná oblasť, lebo na 4. palube je knižný veľtrh a na 6. palube jedáleň. Kajuta je maličká, ale vďaka Bohu ju zdieľam len s jednou osobou (aj to je niekedy ťažké). Na lodi sme rozdelení podľa toho, kde sme mali školenie (ja v Port of Spain). Som veľmi vďačná za ľudí, ktorých som tam spoznala. Je tu aj dosť ľudí v mojom veku, asi 15 z nich mi je veľmi blízky. Na lodi je aj veľa manželských párov, niektorí na dôchodku, aj mladé rodiny s deťmi, iní zas v mojom veku bez detí. Každý je zadený do „Ship family“, moji „rodičia“ sú Luke a Ruth Ann z USA, veľmi milí a naša „rodina“ má asi 17 členov. Stretávame sa oficiálne každý štvrtok ale aj takmer každý deň niekde na lodi.

Práca

Práca však je tu naozaj ťažká. Žiaľ, ja som dostala presne to, čo som nechcela – prácu v kuchyni. Na výber bolo 5 oddelení (paluba, strojnaja, kuchyňa, čistenie, knižný veľtrh). Najradšej by som brala palubu, ale keďže mám okuliare, nevzali ma. Druhá voľba boli knihy, no ušla sa mi kuchyňa. To je škoda, lebo knižný veľtrh je tu veľmi pekný, veľký, denne nás navštívi okolo 15 000 ľudí. Na jeho konci je „Journey of Life“, obrázková cesta, ktorá opisuje príbeh strateného syna z Biblie, a vždy tam niekto stojí a vysvetľuje evanjelium. Je tam tiež malá divadelná scéna, kde sa rôznou formou nesie evanjelium. A na konci je i-café, kde sa predáva káva, zmrzlina a koláčiky, a niektorí z nás sa tam rozprávajú s ľuďmi o tom, čo Boh koná v ich živote. Moje pracovné zmeny sú striedavo od 6-15 h. a 15-21 h. Náš tím ma asi 30 ľudí, jedna časť varí a pečie, druhá umýva riady. Môžete hádať, aká práca sa mi ušla. Áno, umývam asi 1300 riadov (taniere, tácky, príbory, poháre, šálky, misky atď.) a tiež upratujem a vysávam jedáleň. Keď sa skončí služba po obede, začína večera. Je to naozaj fyzicky náročné, takže nemám žiadny problém so zaspávaním. Ani do posilňovne chodiť nepotrebujem...

Čas s Pánom

Každé ráno mame od 7:45 spoločné zhromaždenie vo veľkej miestnosti, a tiež pred a po ukončení zmeny (povinne). Potom každý večer je nejaký program buď v divadle, alebo príde nejaký kazateľ, alebo večer chvál a modlitieb. To je veľmi fajn. Ale priznávam, že niekedy uprednostním posedenie na palube, kde nikto nie je, a pozerám na hviezdy... toho hluku je cez deň celkom dosť. Loď ma kopec zákutí a na jednej objavnej ceste som našla „prayer room“ – modlitebnú miestnosť. Tú milujem, je na 1. palube a skoro nikto tam nechodí. Je pod hladinou, čiže je tmavá, tichá, sú tam Biblie, gitary, vankúše, veršiky na stene. Takže keď mám voľnú hodinku, alebo aj namiesto spoločného večerného programu, radšej idem tam a modlím sa. Milujem ten čas, len tak byť sama s Pánom. Modlím sa aj za vás, aj za moju rodinu a tiež za loď. Totiž prvý deň po zmene mi bolo do plaču – ja som si tak veľmi želala robiť buď vo finančnom oddelení alebo pri knihách. Toľko som sa za to modlila, a tiež za spolubývajúcú. A dostala som umývanie riadu a čudnú osobu na izbe, ktorá ešte aj chrápe :-). Takže mi bolo hrozne a chcela som ísť preč. Večer som sa modlila a prosila som Pána, nech mi ukáže, načo ma sem vlastne volal. Snáď nie kvôli umývaniu riadov... A odpoveď mi prišla taká jasná, ako málokedy: že sa mám modliť za ľudí na tejto lodi. Aby evanjelium bolo naozaj nesené v moci, aby aj tí lídri, čo sú tu, ostali v Pánovi. A aby tu skutočne prebýval Svätý Duch a nebol nahradený zaujímavým programom, divadlom a rôznymi akciami, ale aby aj tam On bol prítomný.

A po tej modlitbe začali za mnou chodiť mladší ľudia, chcú sa rozprávať, tak možno je moja úloha sa aj im venovať. Hoci ja som si to skôr predstavovala, že tu nájdem moju rovnocennú kategóriu, kde sa budeme zdieľať. To mi Pán aj dal, ale asi chce aj mňa použiť pre niekoho iného. Tak dúfam, že nič nepokazím.

Mimo lode

Čo sa týka návštev vonku – my nemôžeme ísť mimo lode len tak sami. V každom prístave je vyhlásená zásada, či von môžeme chodiť v dvojiciach, trojiciach alebo štvoricach. V bezpečných krajinách ako Trinidad a Tobago stačí, keď idú spolu dvaja, ale v tých menej bezpečných ako bude Jamajka to sú traja alebo štyria. Každý týždeň máme aj „Connect Day“, keď po tímoch chodíme do miestnych zborov, hovoríme svedectvá a niečo aj pomáhamo. Ešte nás čaká školenie o filtroch na vodu a o okuliároch na čítanie, ktoré sa budú rozdávať na Jamajke a Curacao. Je to výborné, že aj takýmto spôsobom sa dá pomáhať.

V Božej škole

Nemám zatiaľ žiadne špeciálne zážitky, ani nás neprepadli piráti ani nič podobné. Ale všetko mi pripadá omnoho ťažšie, ako som čakala. Moje naivné predstavy o oddychu v Karibiku sa teda určite nenaplnia. Oddýchnem si asi až u Pána. Ale som rada, že svoje sily aspoň venujem Bohu, nesieniu Jeho vzácnej zvesti medzi národy a do končín, kde o ňom ešte ani nepočuli. A je to aj pre mňa obrovská škola. Môžete sa za modliť, aby som to vydržala, aj pri tom umývaní riadov a neprestúpila na nejakú výletnú loď, ktorá občas korvia vedľa nás :-)) Nikdy som viac nebola závislá od Božej milosti, ako tu. Každý deň si musím prosiť silu od Pána, On ma však vždy veľmi povzbudí v pravý čas. Pán ma sem zavolať a ja musím vydržať, lebo niečo má pre mňa pripravené.

Som veľmi vďačná za mojich priateľov, ku ktorým patríte aj vy. Ďakujem vám za modlitby, ja sa tiež modlím za vás.

Nori

